

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14303-08 פלח נ' אלמונית ואח'

מספר בקשה: 1

בפני כב' השופטת אביגיל כהן

רבקה פלח

המבקשת

נגד

1. שירותי בריאות כללית ארלוזורוב תל אביב
2. דוקטורס - אתר אינטרנט

משיבים

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

1. בפני בקשה לפי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית המשפט.

2. רקע עובדתי:

(א) תביעה זו הוגשה בחודש ינואר 2008 נגד "פלונית" ונגד שירותי בריאות כללית. (המשיבה 1).

(ב) במסגרת בש"א 152863/08 ביקש ב"כ התובעת – המבקשת להורות למשיבה 1 וכן למשיבה 2 "דוקטורס – אתר אינטרנט", לחשוף את כל הפרטים המזהים שיש בידה אודות אותה פלונית אשר כינתה את עצמה בכינוי "ורד", כאשר היא השתמשה בשירותי הפורום בשם "היריון ולידה" של המשיבה 1 ובפורום של המשיבה 2 " לרבות כל פרט מזהה אודות אמצעי הקשר האלקטרוני שבהם הוא משתמש, כמו ספק אינטרנט וכתובת IP, שם ושם משפחה, כתובת, ותיבת דואר אלקטרוני".

כב' השופטת טולוקובסקי דחתה את בקשתה. על ההחלטה הוגש ערעור אשר התקבל בבית המשפט המחוזי על ידי כב' סג"נ השופט המר בפסק דין מיום 16/3/10, בע"א 1806/09.

בפסק הדין בערעור נקבע בסעיף 26:

"...אני מקבל את הערעור, ומורה למשיבה למסור למערערת את הפרטים המזהים שיש בידה, כמבוקש ברישא לבקשה שהוגשה ביום 22.10.08 בבית משפט השלום".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14303-08 פלח נ' אלמונית ואח'

- 1 בטרם ניתן פסק הדין בבית המשפט המחוזי, הגיש ב"כ המשיבה 1 הודעה לבית
2 המשפט ולפיה בדיקה אצל הגורמים המתאימים במשיבה העלתה, כי לא ניתן
3 לאתר ולשחזר את כתובת ה-IP של הגולש האנונימי ולכן ביקש לדחות את הערעור
4 מהטעם שהדיון בערעור הפך לדיון תיאורטי.
5
6 בית המשפט קבע, כי מדובר בהתנהלות תמוהה וכי הבקשה היתה צריכה להיות
7 מוגשת מבעוד מועד, ובשלב שבה הוגשה לא ברור, איזה בדיקה נערכה, ומי הם
8 אותם "הגורמים המתאימים" שביצעו את הבדיקה, ולכן ציין, כי הוא מתעלם
9 מההודעה.
10 בנוגע למשיבה 2 שהיא "דוקטורס" ציין כב' השופט בפסק הדין, כי היא הודיעה
11 שכל החלטה של בית משפט תהיה מקובלת עליה.
12
13 **הבקשה שבפני:** 3.
14 (א) בבקשה נטען, כי למרות פסק הדין הברור של ערכאת הערעור, ופניות שנעשו לב"כ
15 המשיבה 1, לא פעלה המשיבה 1 בהתאם לפסק הדין.
16 דרישה למנהלה של המשיבה 2 לבצע את פסק הדין נותרה ללא מענה ולאחר פנייה
17 טלפונית הודיע מנהל המשיבה 2, כי הפרטים המבוקשים כבר אינם מצויים ברשות
18 המשיבה.
19
20 (ב) לאחר הגשת הבקשה, אין חולק על כך, שהמשיבה 1 המציאה לב"כ המבקשת את
21 כתובת ה-IP. וזאת למרות ההודעה שנמסרה לבית המשפט המחוזי בטרם ניתן
22 פסק דין, ולפיה לא ניתן לאתר את כתובת ה-IP.
23 המשיבה 1 לא המציאה פרטים נוספים כיון שטענה שאין פרטים כאלו ברשותה.
24
25 (ג) ב"כ המבקשת טוען, כי אין להאמין למשיבה 1 ואין לקבל את גרסתה ולפיכך יש
26 ליתן צו על פי פקודת ביזיון בית משפט גם לגביה.
27
28 (ד) באשר למשיבה 2 נטען, כי כאשר הוגשה בש"א 166244/08 למתן צו זמני שיורה
29 למשיבות לאתר, לשמור ולאחסן את כתובת ה-IP עד למתן החלטה בברי"ע
30 1251/08, הגיב מר תדהר שהוא מנכ"ל המשיבה 2, (התגובה נשלחה ישירות לב"כ
31 המבקשת והוא הגיש את התגובה לעיוני בדיון שהתקיים ביום 6/11/08), ובתגובה
32
33
34
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14303-08 פלח נ' אלמונית ואח'

1 נכתב, כי המשיבה 2 מוחקת את תוכן ההודעות, אך כתובת ה-IP נותרת בידיה
 2 והיא תוכל להעביר לבית משפט מידע כזה אם היא תידרש לכך ובנסיבות אלו, נתתי
 3 החלטה ולפיה עליה לשמור את הפרטים עד למתן החלטה אחרת.
 4 ב"כ המבקשת טוען, כי מרות החלטתי מיום 16/11/08, המשיבה לא שמרה את
 5 הפרטים וכי יש לחייב גם אותה על פי פקודת ביזיון בית המשפט.

7 **4. לאחר עיון בטענות הצדדים הגעתי למסקנה ולפיה דין הבקשה להידחות מהנימוקים**
 8 **כדלקמן:**

10 **5. הניתוח המשפטי:**

11 (א) הליכי ביזיון ביהמ"ש ככלל, ניצבים בשורה אחת עם העקרונות המותווים בחוק
 12 ההוצאה לפועל, ולשניהם מטרה הצופה פני עתיד. תכליתם של הליכים אלה לגרום
 13 לכך שהממרה יאות לבצע את הציווי שנקבע בהחלטות שיפוטיות. (ראה לעניין זה:
 14 ספרו של עו"ד משה קשת, **ביזיון בית משפט**, עמ' 134).

16 (ב) ההליכים לפי פקודת ביזיון ביהמ"ש אינם הליכים "מעין פליליים", אם כי תכליתם
 17 אינה עונשית אלא הרתעתית גרידא, וכל מטרתה הפסקה עתידית להמשך הפרתו
 18 של צו שיפוטי. (ראה לעניין זה: ע"א 88/71 **צסקלה נ' מדינת ישראל** פ"ד כו (1) עמ'
 19 350).

20 כב' השופטת פרוקצ'יה סיכמה את ההלכות שגובשו עם השנים בנוגע לאופיו
 21 ומהותו של הליך זה, בפסה"ד בע"פ 517/06 **בעז מנור נ' KPMG INC** [פורסם בבנו],
 22 עת קבעה:

23 "הליך ביזיון בית המשפט על-פי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית המשפט משנת 1929
 24 הוא הליך מיוחד, המצוי ב"איזור דמדומים שבין ההליך האזרחי לבין ההליך
 25 הפלילי" (ע"פ 519/82 גרינברג נ' מדינת ישראל, פד"י (2) 187 (1983)). מטרת
 26 הליך זה להביא לקיומו של צו שיפוטי, והוצאתו מן הכוח אל הפועל באמצעי של
 27 קנס או מאסר (בש"פ 4445/01 גל נ' קצובשווילי, פד"י (1) 210 (2001)).
 28 מושכלות יסוד הם, כי הליך ביזיון בית משפט אינו הליך עונשי במהותו, אלא
 29 מטרתו העיקרית היא אכיפת ההחלטה השיפוטית שניתנה במבט צופה עתיד
 30 (רע"א 3888/04 שרבט נ' שרבט, פד"י (4) 49, פסקה 8 לפסק דינה של
 31 השופטת ארבל (2004)). האמצעי המוטל מכוח הליך ביזיון בית משפט הינו בעל
 32 אופי של כפייה לביצוע מעשה, או לחדול ממעשה, ואין עניינו בהכתמתו של מפר
 33 הצו בכתם עונשי (ע"פ 1160/98 שיז"פ שיווק ייזום ופרויקטים לבניה נ'
 34 אשכנזי, פד"י (1) 230 (2000);

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14303-08 פלח נ' אלמונית ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

רע"פ 7148/98 עזרא נ' זלזניאק, פד"י נג(3) 337, 346 (1999); ע"א 371/78 מוניות הדר לוד נ' ביטון, פד"י לד(4) 232, פסקה 8 לפסק דינו של השופט ברק (1980)). מכאן, כי אין מקום לנקיטת הליך על-פי סעיף 6 לפקודה, מקום שאכיפת הצו השיפוטי אינה אפשרית (פרשת גרינברג, שם). לעומת זאת, אם קיום הצו אפשרי מבחינה פיסית ומשפטית, וקיים חשש סביר כי הצו לא יקויים בעתיד, יש מקום להפעלת הליכי בזיון בית משפט, כדי לאכוף את קיומו במבט צופה פני הבאות.

(ג)

ב"כ המבקשת בסיכומיו טוען, כי מפסק דינו של ביהמ"ש העליון בע"פ 5177/03 שמואל מור נ' דנציגר – משק פרחים "דן" ואח' פ"ד נח (4) 184 ניתן ללמוד, כי ניתן לנקוט בסנקציה עפ"י פקודת ביזיון ביהמ"ש גם בגין התנהגות המפר בעבר ולא רק בגין התנהגות בעתיד. באותו פסק דין קבעה כב' השופטת נאור, כי ההוראה צופה פני עתיד ולא פני עבר והיא לא נועדה לענוש על התנהגות בעבר. כב' הנשיא ברק ציין, כי לדעתו, אין מניעה במקרים המתאימים, להטיל קנס על אתר לאור התנהגות המפר עד להטלת הקנס "ובלבד שמטרתו אינה ענישה על התנהגות בעבר, אלא הרתעה כנגד הפרה בעתיד...". (מתוך סעיף 3 לפסק דינו). לדעה זו הצטרפה גם כב' השופטת חיות אשר ציינה, כי ניתן בהחלט להעלות על הדעת מקרים שבהם הפרת הצו בעבר היתה כה קשה ובוטה עד כי ניסיון העבר מצדיק נקיטת אמצעים מידיים נגד המפר, על מנת להמריצו באופן יעיל שלא להמשיך בהפרת הצו, אלא שגם לפי הדיעה ולפיה בנסיבות מיוחדות, ניתן לפעול עפ"י סעיף 6 לחוק גם בגין התנהגות בעבר, אזי אין לפעול כך כאשר המטרה היא ענישה על התנהגות בעבר, אלא כהרתעה באשר להפרת הצו בעתיד.

(ד)

אין להיזקק להליך ביזיון כל אימת שההפרה הושלמה, אלא אך למקרה שההפרה נמשכת וניתן הלכה למעשה, לחייב את הממרה לקיים את הצו השיפוטי. מסקנה זו נגזרת מאופיו ההרתעתי של ההליך, תוך שימת דגש על כך שאין בהליך זה כדי לבוא חשבון עם המפר בגין הפרה שהינה נחלת העבר, אלא דווקא להרתיעו מהמשכה של הפרה עתידית.

עוד הדגישה ההלכה הפסוקה, כי בהליכים מכח פקודת ביזיון בית המשפט יש לקחת בחשבון את הנופך הפלילי של ההליך וההשלכות הסטיגמטיות הנלוות אליו מעצם טיבו,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14303-08 פלח נ' אלמונית ואח'

ולהעדיף ככל האפשר את הפנית המבקש לדרך משפטית חלופית, פוגענית פחות, ככל
שקיימת כזו בידו (רע"א 4231/90 אתת טכנולוגיות (1985) בע"מ נ' מכ"ש מפסקי כרם
שלום ואח' פ"ד מה (1) 617, רע"פ 7148/98 עזרא נ' זלזניאק, פ"ד נג (3) 337, רע"א 5135/00
גלי גיל מרכז לספורט ונופש בקרית מוציקין בע"מ נ' עירית קרית מוציקין ואח' תק-על
2000 (3) 1621, ורע"א 3888/04 שרבט נ' שרבט פ"ד נט (4) 54).

מתן סעד המבוסס על סעיף 6 לפקודת ביזיון בית המשפט מותנה בכך שהמבקש יעמוד (ה)
במספר תנאים:

(1) התנאי, כי הצו שלא קוים, אשר אכיפתו מבוקשת בסנקציה המתאפשרת על פי
סעיף 6 לפקודה, ניתן בידי בית משפט מוסמך.

(2) התנאי השני מתקיים בהתייחסות לצו השיפוטי, שאכיפתו מבוקשת. אין צו שיפוטי
מזכה עותר בסעד של ביזיון בית משפט, אלא אם כן נכנס צו כזה לגדר הצווים
המפורשים בסעיף 6 לפקודה, כפי שנתפרשו בפסיקה.

(3) התנאי השלישי הוא הוכחת הפרת הצו השיפוטי.
(ראה לעניין זה: ספרו של משה קשת, עו"ד, "ביזיון בית המשפט" הוצאה לאור של
לשכת עו"ד, תשס"ב – 2002 עמ' 101).
בהתקיים התנאים הללו מתקיימת האפשרות לקיים את התנאי האחרון. תנאי זה
הוא נקיטת ההליכים הנכונים וסדרי הדין הראויים לקבלת הסעד המבוקש.

חובת הראיה רובצת על המבקש להטיל קנס או מאסר על בעל הדין שכנגד. (ו)
השאלה המעסיקה את ביהמ"ד בקשר לביזיון האזרחי היא מידת ההוכחה הנדרשת, ובע"פ
232/55 היועץ המשפטי לממשלה נ' גרינוולד, פ"ד יב' 2017, 2063, נאמר:
"אף אחד משני המבחנים האמורים אינו מבחן החלטי, ובתחום כל אחד מהם עלולה
להשתנות מידת ההוכחה הדרושה ממקרה למקרה, הכל לפי רצינות העניין השנוי
במחלוקת. רצוני לומר: במידה שהעבירה, נשוא הדיון הפלילי, עולה בחומרתה, כך תגדל
גם מידת ההוכחה, הדרושה לגביה. כן גם בדין האזרחי תהיה תלויה מידת ההוכחה
הדרושה ברצינות נשוא העניין" ומידת ההוכחה הדרושה היא בעיקרה כזו המוכרעת עפ"י
מאזן ההסתברות, אך השיקולים במבחן המאזן יהיו מושפעים מטיב ההפרה וממידת
הענישה הצפויה בגינה. (ע"פ 1160/68 שיז"פ שיווק יזום פרויקטים לבניה בע"מ ואח' נ'
אשכנזי, דינים עליון, כרך כ"ז 447).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14303-08 פלח נ' אלמונית ואח'

1 מידת ההוכחה גבוהה ממידת ההסתברות הרגילה אלא שבצד ההשקפה הזו קיימת השקפה
2 אחרת שעל פיה אין מקום ליצור דרגת הוכחה של ביניים. עמד על כך כב' הנשיא ברק בע"א
3 475/81 זיקרי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ פ"ד מו (1) 589 בעמ' 604 – 605: לעיתים מורה
4 הפסיקה, כי דרושה "כמות ראיות. .. ומעל למידה הרגילה" (כך נפסק בהקשר לסעיף 370
5 לפק' החברות [נוסח חדש], תשמ"ג – 1973, אשר עודנו בתוקף, ואמנם כאשר מיוחסת לבעל
6 דין עוולה או הפרה, שאפשר שיש בה גוון פלילי, אך טבעי הוא שביהמ"ש, היושב לדין בהליך
7 אזרחי, ידרוש הוכחה יותר קרובה לוודאות מן המבחן הרגיל (ראה לעניין זה: ע"א 373/89
8 מסרי (שאהין) נ' חלוף ואח' פ"ד מה (1) 242, 729, ע"א 260/82 סלומון נ' אמונה, פ"ד לח (4)
9 253, 257).

10 פרופ' הרנון סובר, כי דרושה רמת הוכחה גבוהה מן הדרגה האזרחית אך נופלת מן
11 הפלילית, שהרי פעמים רבות נקבע בפסיקה כי הליכי הביזיון הם מעין פליליים.
12 נקודת המוצא היא, שמדובר בהליך בעל אוריינטציה פלילית.
13 [ראה לעניין זה: ע"פ 514/77 חסיד נ' הוצאת ספרים פרדס ישראל בע"מ פ"ד כא (1) 607,
14 רע"א 4231/90 אתת טכנולוגיות (1985) בע"מ נ' מכ"ש פ"ד מה (1) 617], ורמת ההוכחה
15 הנדרשת לצורך חיוב צד לפי הפקודה היא גבוהה מזו הנדרשת בהליך האזרחי. (ראה: א.
16 הרנון, "ביזיון בית משפט על ידי אי ציות" עמ' 295).
17 נפסק שההליך לפי פקודת בזיון בית המשפט צופה פני עתיד, הטלת הקנס הוא לעתיד,
18 ומימוש הוא פועל יוצא של הפרה שתבוא לאחר הטלתו. ובמילים אחרות, תכליתו של צו
19 שניתן לפי הפקודה היא לכפות ציות בעתיד ולא לענוש בשל מה שאירע בעבר (הנשיא שמגר
20 בע"פ 281/80 לגו מ. למלשרייך בע"מ נ' בר רם בע"מ ואח' פ"ד לד (4) 557).

21
22 הלכה היא כי שימוש בצווים בהתאם לסעיף 6 לפקודה הוא זהיר, ובכל מקרה בו ההחלטה
23 אינה חד משמעית, אין אוכפים אותה על פי הפקודה (ראה לעניין זה רע"פ 7148/88 ארנון
24 עזרא ואח' נ' יעל זלזניאק ואח', תק-על 99 (2) 1271). בבואו של בית המשפט לדון בבקשה
25 שהוגשה על פי סעיף 6 לפקודה, אין מקום לגלות גמישות בפירוש ההחלטות שמבקשים את
26 אכיפתן. יש לקיים החלטות אלה ככתבן וכלשונון.

27
28 מחובתו של בית המשפט לעשות כל אשר ניתן כדי לגרום לכך שצווי בית המשפט יקוימו על
29 ידי הצדדים שאם לא כן אין כל משמעות למתן הצווים וזו משמעותו של ביזיון בית המשפט.
30 ראה דברי כב' השופט ברק (כתוארו אז) בע"א 24/78 ויטקו כימיקלים בע"מ נ' מעדי
31 סלמאן, פ"ד לג (3) 101.

32
33
34
35

(ז)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14303-08 פלח נ' אלמונית ואח'

6.

הניתוח העובדתי:

במקרה דנן, אין מדובר בהפרה צופה פני עתיד אלא טיעוניו של ב"כ המבקשת מתמקדים בהתנהגות המשיבים בעבר.

באשר למשיבה 1:

אין חולק על כך שלאחר קבלת הבקשה, נמסרה כתובת ה-IP לב"כ התובעת וזאת למרות שבהודעה שנשלחה לביהמ"ש המחוזי (וכאמור לעיל, ביהמ"ש המחוזי בפסק דינו הודיע שהוא מתעלם מההודעה, כך שהיא לא השפיעה על תוצאות פסק דינו) נכתב, כי לא ניתן לאתר את כתובת ה-IP.

המצהיר מטעם המשיבה 1, מר וולף, העיד כי הוא עצמו הצליח לאתר את כתובת ה-IP לאחר קבלת הבקשה למרות שעובד שלו, לא הצליח לאתרה קודם לכן.

עוד עלה מעדותו, כי אותה "פלונית", שנמסרה כתובת ה-IP שלה לא מסרה פרטים נוספים כאשר גלשה בפורום של המשיבה 1 ולפיכך, בהעדר פרטים נוספים אצל המשיבה 1, היא לא יכלה למסור פרטים נוספים, מעבר לכתובת ה-IP.

ב"כ המבקשת מבקש מביהמ"ש שלא להאמין לגרסת המשיבה 1, אך אין כל סיבה שלא לקבל את עדותו של מר וולף, אשר לא התגלתה בה כל סתירה.

מה עוד, שעל פי המפורט לעיל, על המבקשת להביא ראיות ברמת הוכחה גבוהה יותר מן הדרגה האזרחית הרגילה, כדי להוכיח שלמשיבה 1 כן היו פרטים נוספים אודות אותה "פלונית", ולמרות זאת, היא לא מסרה אותם.

מר וולף הבהיר בחקירתו הנגדית, מדוע אין כל אפשרות למסור פרטים נוספים ולפיכך אין מקום להפעיל נגד המשיבה 1 הליכי ביזיון בימ"ש כדי לאכוף את פסק הדין, מעבר למסירת כתובת ה-IP אשר נמסרה בפועל.

באשר למשיבה 2:

מנהל המשיבה 2 נחקר ע"י ב"כ המבקשת באשר לתגובת המשיבה 2. המשיבה 2 לא התנגדה עקרונית ומשפטית לחשיפת כתובת ה-IP של אותה "פלונית" והן בהליך בבימ"ש שלום והן בהליך בביהמ"ש המחוזי היא היתה בפועל רק "משיבה פורמלית".

המשיבה 2 גם הודיעה לביהמ"ש, כי היא תשמור את כתובת ה-IP עד למתן פסק דין בערעור, אלא שבפועל, ציין מר תדהר, כי לאחר קבלת פסק הדין, נעשה ניסיון מעמיק וממושך אצל המשיבה 2 בניסיון לשחזר את כתובת ה-IP המבוקשת, אך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14303-08 פלח נ' אלמונית ואח'

1 בשל העובדה שהמשיבה 2 הסירה את אותה הודעה של "פלונית" משרתיה סמוך
2 לאחר קבלת דרישה מהמבקשת עוד בשנת 2008, לא הצליחה המשיבה 2 לאחר פסק
3 הדין לאתר ולשחזר את כתובת ה-IP.
4 (מר תדהר מאשר כי התגובה לביהמ"ש שנמסרה בשנת 2008 לא נוסחה כראוי).

5
6 בחקירתו הנגדית הוסיף, כי החברה (המפעילה את האתר) עברה לבעלות אחרת וכי
7 מי שתמך בתקופה הרלוונטית בשרתי החברה מתגורר בחו"ל, ולמרות מאמצים
8 רבים, לא הצליחה המשיבה 2 לאתר את כתובת ה-IP.

9
10 בנסיבות אלו, הרי שקיום הצו ע"י המשיבה הוא בלתי אפשרי מבחינה פיזית /
11 ממשית וממילא, אין אפשרות בנסיבות כאלו להפעיל סנקציה עפ"י סעיף 6 לפקודת
12 ביזיון ביהמ"ש.

7. לסיכום:

13
14
15 (א) לאור האמור לעיל, הגם שהתנהלות המשיבות אינה נקיה מפגמים, שכן רק לאחר
16 הגשת הבקשה מסרה המשיבה 1 את כתובת ה-IP, ורק לאחר הגשת הבקשה
17 התברר, כי המשיבה 2 לא יכולה בפועל לאתר את כתובת ה-IP, אין בהתנהלות
18 המשיבות בעבר משום עילה להפעלת סנקציה עפ"י סעיף 6 לפקודת ביזיון בית
19 המשפט.

20
21 (ב) בהתחשב בעובדה שרק לאחר הגשת הבקשה נמסרה כתובת ה-IP ע"י המשיבה 1,
22 וכן התברר כי על יסוד הודעת המשיבה 2 ניהלה המבקשת בפועל הליך תיאורטי
23 בביהמ"ש – אינני פוסקת הוצאות לטובת המשיבה.

24
25 (ג) המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

26
27 ניתנה היום, י"ח תשע"א, 25 נובמבר 2010, בהעדר הצדדים.

28
29 אביגיל כהן, שופטת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14303-08 פלח נ' אלמונית ואח'

1